

'Als iedereen bang is, krijg je niets te zien'

Oude Bedoeliasan in het Debeitsje Vluchtelingenkamp.

De Vughtse fotografe Marielle van Uitert keerde vorige week terug van een reportage op de Westbank.

door **Ton Wiggemans**

Marielle van Uitert reisd' volgend onbevooroordeeld' naar Israël voor twee verhalen over de Gazastrook. Maar daar kwam de in Vught woonachtige fotografe Van Uitert (14) niet in. „Ik kreeg van de Israëlische persdienst GPO geen pasje voor de Gazastrook.“ Vooral haar voorlatingen naar Afghanistan wakte bij de autoriteiten afgewaan. „Uitverlance verhooren en tegenwerking van hun kant en het feit dat ik met de Afghaanse stempels in mijn paspoort werdacht was, deden me besluiten een reportage te maken op de Westbank. Daar ontmoette ik de Palestijnen en hun dagelijkse realiteit.“

Van Uitert werd vernast door het gottrijke onthalt. „Waren de Israëliërs gesloten en stug, bij hen werd

ik vriendelijk ontrangen door de families van de straat waar ik ook mocht slapen. Zij vertelden me de oerlijke verhalen, uitensard belicht vanuit hun zienswijze. Via Jeruzalem, Bethlehem, Beit-Sahour, Hebron zende ik naar Bf'n. Ondanks het feit dat de situatie schrijnerd is en de bewoners constant worden beloged met stenen, ervoert ik nog steeds de hoop, illus-tratief daarvoor waren de lispjes waarin de families hun haalstelede bewaarden voor een eventuele terugkeer.“

„Ik maakte weder opstaan van de strijd met rookbommen, ik zag hun onderdrukking met op alle hoeken van de straat de bewapende soldaten met hun Kalasjnikovs en de stalen rekken als bescherming tegen allerlei projectielen.“

„Wat maakte op haar eigenlijk de meeste indruk? „Eenzijdig de geds-

tenheid, anderzijds de hoop“, zegt de Vughtse. „Ook de rekbaarheid van mensen zoals ouders die nog steeds weerbaar zijn. Ontwonderd is verder om te zien hoe vresen de naar hen geworpen stenen opstapelden in de vorm van een vredenken en in hun tuin legden nassen de bloemen.“

Van Uitert kan nu wel het verwijk krijgen dat de situatie eenzijdig door haar wordt belicht. „Dan hadden de Israëliërs maar open moeten zijn. Ik ben op zoek naar de waarheid, maar dan wel graag openheid van beide kanten“, ver-telt de durst die binnenschort af-nist voor drie weken naar Irak. Wat is haar passie? „Ik houd van mensen en wil weten wat er gebeurt en dit dan tonen aan de mensen.“ En is ze bang? „Als iedereen bang is, krijg je niets te zien. Iemand moet het doen en ik ben nu eenmaal een hond die altijd kwispelt.“

Zie voor de gehele foto-essce de website van Marielle van Uitert:

• www.paralaxivision.nl

In Bf'n wordt elke week geeschten. Het Israëliëse leger schiet met traangas en kogels op de demonstranten. foto's Marielle van Uitert/Paralaxivision.com

Palestijn Abu Sadi is met de bus naar Bf'n afgeleid om te demonstreren.

De Vughtse fotografe Marielle van Uitert

foto Marc Belius